

τίνοσ δειλιάσῃ

Ἐν τῷ ἐγγίζῃ ἐπ' ἐμέ κακοῦντας, τοῦ φαγεῖν τὰς σάρκας μου.

Οἱ θλίβοντές με καὶ οἱ ἐχθροί μου, ἀνφί ἠαθύνῃσαν καὶ ἔπεσοῦ.

Ἐὰν δὲ πρῶταξήτη ἐπ' ἐμέ πρῆμβολή, οὐ φοβηθήσεται ἡ καρδίος μου.

Ἐὰν ἐπανασῆ ἐπ' ἐμέ ὄλεμος, ἐν ταύτη ἐγὼ ἐλπίζω.

Μίαν ἠτησαμίω πρὸς κυρίου, ταύτω ζητήσῃ, τῇ καρικεῖν με ἐν δίκῃ κυρίου πάσας τὰς ἡμέρας τῆσ ζωῆσ μου.

Τοῦ θεωρεῖν με πλὴ τῶρπνότητος κυρίου, καὶ ἐπισκέπῃεσθ τ' να' ἔν ἁγίου αὐτοῦ.

Ὅτι ἐκρυψέ με ἐν σκλιῇ αὐτοῦ ἐν ἡμέρας κακῶν μου, ἐσκέπασέ με ἐν ἀσφύ κρύφῳ τῆσ σκλιῆσ αὐτοῦ.

Ἐν πέρδα ὑψώσε' με, καὶ νῦν ἰδοῦ ὑψώσε κεφαλῶ μου ἐπ' ἐχθροίσ μου.

Ἐκινῃσθα καὶ ἐθυθα ἐν τῇ σκλιῇ αὐτοῦ θυσίαν ἀνέσεως καὶ ἀλαλαγμοῦ, ἄσῃ καὶ ψαλῶ τῷ κυρίῳ.